

SỐNG THEO ƠN CHÚA GỌI

Kinh Thánh: 1 Cô-rinh-tô 7:1–24

“1 Luận đến các điều hỏi trong thư anh em, tôi tưởng rằng đờn ông không đụng đến đờn bà là hay hơn. 2 Song, cho được tránh khỏi mọi sự dâm dục, thì mỗi người đờn ông phải có vợ, mỗi người đờn bà phải có chồng. 3 Chồng phải làm hết bổn phận đối với vợ, và vợ đối với chồng cũng vậy. 4 Vợ không có quyền tự chủ về thân mình, bèn là chồng; chồng cũng vậy, không có quyền tự chủ về thân mình bèn là vợ. 5 Đừng từ chối nhau, trừ ra khi hai bên ưng thuận tạm thời, để chuyên việc cầu nguyện; rồi trở lại hiệp cùng nhau, kéo quỉ Sa-tan thừa khi anh em không thìn mình mà cảm dỗ chẳng. 6 Ấy đó là sự tôi thuận cho phép, chớ chẳng phải sự tôi truyền biểu. 7 Tôi muốn mọi người đều được giống như tôi; song mỗi người đã được ban riêng cho mình bởi Đức Chúa Trời, người này thể này, kẻ kia thể khác. 8 Vậy, tôi nói với những kẻ chưa cưới gả, và kẻ góa bụa rằng ở được như tôi thì hơn. 9 Song nếu họ chẳng thìn mình được, thì hãy cưới gả; vì thà cưới gả còn hơn để cho lửa tình un đốt. 10 Về những kẻ đã cưới gả rồi, thì tôi, nhưng chẳng phải tôi, bèn là Chúa, truyền rằng vợ không nên lìa bỏ chồng, 11 (ví bằng đã phân rẽ nhau, thì nên ở vậy đừng lấy chồng khác; hay là phải lại hòa thuận với chồng mình), còn chồng cũng không nên để vợ. 12 Đến như những kẻ khác, chẳng phải Chúa, song là chính tôi bảo họ rằng: Nếu người anh em nào có vợ ngoại đạo bằng lòng ở đời với mình, thì không nên để bỏ. 13 Lại nếu một người đờn bà có chồng ngoại đạo bằng lòng ở đời với mình, thì vợ cũng không nên lìa chồng. 14 Bởi vì, chồng không tin Chúa, như vợ mình được nên thánh, vợ không tin Chúa, như chồng mình tin Chúa được nên thánh; bằng chẳng vậy, con cái anh em nên chẳng sạch, song nay đều là thánh. 15 Nếu kẻ không tin Chúa muốn phân rẽ, thì cho phân rẽ: trong cơn đó, người anh em hay là người chị em chẳng phải cảm buộc gì. Đức Chúa Trời đã gọi anh em ăn ở trong sự bình an. 16 Hỡi kẻ làm vợ kia, biết đâu người sẽ cứu được chồng mình? Hỡi kẻ làm chồng kia, biết đâu người sẽ cứu được vợ mình? 17 Rốt lại, ai nấy phải ăn ở theo ơn Chúa đã ban cho mình, và theo như Đức Chúa Trời đã gọi. Ấy đó là điều tôi dạy trong hết thảy các Hội thánh. 18 Có người nào đã chịu phép cắt bì rồi được gọi chẳng? nên cứ giữ cắt bì vậy. Có người nào chưa chịu phép cắt bì mà được gọi chẳng? thì chớ chịu phép cắt bì. 19 Chịu cắt bì chẳng hề gì, không chịu cắt bì cũng chẳng hề gì; sự quan hệ là giữ các điều răn của Đức Chúa Trời. 20 Ai nấy khi được gọi ở đẳng bậc nào, thì phải cứ ở theo đẳng bậc ấy. 21 Người đương làm tôi mọi mà được gọi chẳng? Chớ lấy làm lo; song nếu người có thể được tự do, thì hãy như dịp đó là hơn. 22 Vì kẻ tôi mọi được Chúa gọi, ấy là kẻ Chúa đã buông tha; cũng một lẽ ấy, ai đương tự do mà được gọi, thì làm tôi mọi của Đấng Christ. 23 Anh em đã được chuộc bằng giá cao, chớ trở nên tôi mọi của người ta làm chi. 24 Hỡi anh em, ai nấy khi được gọi ở đẳng bậc nào, thì phải cứ ở theo đẳng bậc ấy trước mặt Đức Chúa Trời.”

Gợi ý bài học: Khi đọc I Cô-rinh-tô chương 7, chúng ta cần lưu ý rằng đây là một phân đoạn rất đặc biệt. Trước hết, cần đặt nó trong bối cảnh của Hội Thánh và xã hội Cô-rinh-tô khi Phao-lô viết thư này. Thứ hai, cần hiểu rằng những lời Phao-lô nói ở đây phần nào phản ánh chính hoàn cảnh, sự kêu gọi và đời sống riêng của ông. Phao-lô có một chức vụ đặc biệt và một đời sống hoàn toàn dâng hiến cho việc rao giảng Tin Lành. Vì vậy, ông xem đời sống độc thân và tiết dục là con đường tốt hơn đối với chính mình. Phao-lô cho rằng những ràng buộc của hôn nhân và gia đình có thể khiến một người không thể hoàn toàn tập trung vào công việc của Đức Chúa Trời như ông. Tuy nhiên, ông cũng hiểu rằng điều tốt nhất cho ông chưa chắc là điều phù hợp với tất cả mọi người.

Câu 1, Phao-lô viết: "Luận đến các điều hỏi trong thư anh em, tôi tưởng rằng đờn ông không đưng đến đờn bà là hay hơn...." Điều này cho thấy Hội Thánh Cô-rinh-tô đã gửi thư hỏi ông. Có vẻ như trong Hội Thánh lúc đó đã xuất hiện một nhóm người cho rằng sự kiêng cử hoàn toàn trong đời sống vợ chồng là dấu hiệu của sự trưởng thành thuộc linh. Điều này tạo nên một thái cực đối lập với những người sống buông thả về tình dục mà Phao-lô vừa lên án ở chương trước. Nếu một số người xem nhẹ thân thể và rơi vào tội dâm dục, thì một số khác lại đi sang cực đoan của chủ nghĩa khổ hạnh. Có lẽ họ muốn nói với Phao-lô rằng: "Để tránh sự ô uế của thế gian, chúng tôi thậm chí từ bỏ cả quan hệ vợ chồng. Như vậy có đúng không?". Câu trả lời của Phao-lô là không phủ nhận giá trị của đời sống độc thân. Ông nói: "tôi tưởng rằng đờn ông không đưng đến đờn bà là hay hơn". Điều đó phản ánh chính sự lựa chọn của ông. Nhưng ông cũng không biến điều đó thành luật lệ cho tất cả mọi người. Đối với đa số tín hữu, cách để chống lại sự dâm dục không phải là cực đoan khổ hạnh, mà là sống đúng trong hôn nhân mà Đức Chúa Trời đã thiết lập. Trong bối cảnh của chương này, Phao-lô đang nói về việc phòng tránh tội dâm dục. Vì vậy, ông nhấn mạnh rằng vợ chồng cần thực hiện trách nhiệm của mình đối với nhau.

Không nên hiểu sai về hôn nhân khi đọc phân đoạn này, cần nhớ rằng Phao-lô đang trả lời một vấn đề rất cụ thể, trong bối cảnh của Hội Thánh Cô-rinh-tô. Nếu tách những câu này ra khỏi bối cảnh, người ta có thể nghĩ rằng: hôn nhân chỉ tồn tại để giải quyết nhu cầu tình dục, hoặc vợ chồng chỉ là phương tiện để ngăn ngừa tội lỗi. Đó không phải là ý nghĩa đầy đủ của hôn nhân trong Kinh Thánh. Người bạn đời không phải chỉ là đối tượng để đáp ứng nhu cầu của mình. Quan hệ vợ chồng cũng không chỉ giới hạn trong đời sống tình dục. Đời sống hôn nhân là mối quan hệ yêu thương, hy sinh và hiến dâng cho nhau. Như phần giải nghĩa đã nhấn mạnh: "Sự thánh khiết thật không phải là phủ nhận thân thể bằng một đời sống khổ hạnh cực đoan, nhưng là biết sống yêu thương và trao ban chính mình trong những mối quan hệ mà Đức Chúa Trời đã thiết lập."

Áp dụng cho đời sống chúng ta ngày hôm nay là gì? Có lẽ cách áp dụng phù hợp nhất là nhìn lại chính gia đình mình. Nhiều khi chúng ta đối xử rất tử tế với người ngoài: dành thời gian, quan tâm, lắng nghe, cư xử lịch sự và tôn trọng... tốt bụng và lịch lãm nhưng lại xem sự hiện diện của người bạn đời là điều quá quen thuộc và vô tình làm tổn thương họ. Trong một thế giới đầy cám dỗ, chiều theo xác thịt và ích kỷ sống vì mình, một trong những cách người Cơ Đốc chống lại tinh thần của thế gian là biết yêu thương người phối ngẫu mà Đức Chúa Trời đã ban cho mình và trân trọng gia đình như một món quà mà Chúa ban tặng.

Câu hỏi áp dụng bài học:

Tôi có đang xem người bạn đời là món quà Chúa ban cho mình không?

Tôi có đang dành cho vợ/chồng mình sự quan tâm và tôn trọng không?

Điều gì đang làm khoảng cách trong gia đình chúng tôi ngày càng xấu đi?

Hôm nay tôi có thể làm một việc nhỏ nào để bày tỏ tình yêu với người bạn đời ?

Lời cầu nguyện: Lạy Chúa, con cảm ơn vì gia đình Chúa mà Ngài đã ban cho con. Chúa ơi giữa một thế giới đầy buông thả và ích kỷ, xin cho con biết yêu thương và trân quý gia đình này. Xin cho con học biết nơi Chúa gọi con sống cho Ngài không phải là một nơi vĩ đại nào khác, mà chính là gia đình của con. Xin giúp con biết yêu gia đình, yêu những đứa con, yêu người phối ngẫu mà Chúa đem đến trong đời sống con. Con cầu nguyện nhân danh Đức Chúa Jêsus Christ. Amen.